

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות

מסורת הש"ס

הוא דינו דאי נסקל ממש מטה
ה צרופה. ששטתה לאחר יחידה
מזורה. ששטתן: וספר חמור.
דין לטומאה נבילות בנין בעדו
דכס דאמרין בהעור הריטב
דף ק: קח: השומע בהמה טמאה
בסוכים ומתקבצת מטהמה
אחת אורכין אבל לא טומאת
אור: וז' פטר חמור. אור
כל זמן שלא נפדה קדוש
היה הוא. ואפי' היו נבילות
מזה טומאת אורכין וכוון אריא
מכחית מזה טומאת נבילות
אריא נלחם חזי' אורכין והלשון

1. מִכָּל הָאֵבֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל
אֲשֶׁר יִבְּרֹא עֲלָיו מִיַּם יִטְמָא
וְכָל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בָּכֵל
כִּי יִטְמָא: וַיִּקְרָא אֶל
כָּל בְּנֵי אֱדֵם
2. לֹא תֵאָכְלוּ כָּל בְּצֵלָה לֶמֶר
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרָיִךְ תִּתְּנֶנָּה וְאֵכְלָה
אוּמָר לְכֹנִי כִי עִם קְדוֹשׁ
אַתָּה לֵאמֹר אֵלֶיךָ לֵאמֹר
לֹא תִקְחֶנָּה אִמָּה דְרֹסִים יִרְאֵה
3. וְהִנֵּה קִדְשׁ דְּהִינִן לִי
וְקִדְשׁ בִּשְׁדֵּה טְרֵפָה לֹא
תֵאָכְלוּ וְכָלֵם תִּשְׁלַחֲכֶם אֹתָם:
שְׁמוֹת כָּל

(א) נמ' ושמעין ליה:
(ב) דמ' דיה והא מינל וס'
מחשבת איסור דאסור:

ועגלה ערושה. אסורה חטאה
משום דכתיב (דברים כא) שם
שם תהא קבורתה וישור

הותרו מעולם ואפילו שור הנסקל
 ש שננה דבהנה בחיים בחוקת
 ור עומדת טוטמאה נמי לא חזיא
 ים: לו לפני וריקא. לא היתה
 שעת הכושר: פיגל במנהג מטמאה
 אולגין. וקשרא לרבי ארשיא:
 יקנסו. כלומר ומה קודם שקדשו
 י יכול לפדות ולחוללן וארשמה
 ה ליה שעת הכושר: פרה.
 מה אע"ג דלוקמה בהנהגה מודה
 במטמאה טומאת אולגין: ואמר
 יקנס. מאי שעת הכושר והוא
 אומר היה ר' שמעון פרה נפדים
 גב מטרבסה. אפילו נשחטה
 קונה אמתא אע"ג דלא פקדה הו'
 י מה שעת הכושר והוא ומלי
 פקרה: מזה לפדוה. בממיה:
 היה לו שהם ביום כו'. וממילא
 ידענא כ"ש דלאחר וריקא:
 י שריאש לנוריקא. למח היה
 שהות: והא פיגל בין בקדשי
 ים כו' דמזה למוריקא. בלא
 מהעבד דאקור לשנות בקדשים:
 ואי

היתה שהות ביום למיזריקה
לכן ארתני לן לאחר זריקה
זורים שלא היתה לו שהות
אוכלין הכי נמי קאמר לן
אחר שיראה לזריקה מטמא
שים קלים ג' מצוה למיזריקה
וא'

היה דלעיל דמודה רבי שמעון בבשר
ול כגון דחרי ליה כולי יומא בחלבא
ה שופטת אובדן. מפורש בבבא
בבא ברייתא גופא לא קשיא ליה
ה שעת הכושר קודם שהוקדשה:
דקומץ

ושור הנסקל. ששטנו לאחר שנגזר
עומאה חמורה דנבילה היא: ועני
לנחל איתן ד' דאוקרתה: ולפור
ששטנו לעובד כוכבים ולא צא
מס

תקופה וצפורי מצורע
 בחלב * כולם מטמאין
 וזמר כולן אין מטמאין
 שמעון בבשר בחלב
 אין הואיל והיתה לו
 אסי אמר ר' יוחנן מאי
 כל אשר יאכל ^(א) אוכל
 לאחרים קרוי אוכל
 לאכילין לאחרים
 יגל במנחה נמי אוכל
 ילו לאחרים הוא אי
 תיפוק ליה דאוכל
 לאחרים הוא דתניא
 ושום ר"ש בשר בחלב
 בהנאה שנאמר ^(ב) כי
 אלהיך לא תבשל
 הוא אומר ^(ג) ואנשי
 בשדה טריפה לא
 חזר באכילה ומותר
 חזר באכילה ומותר
 חזר דאוכל שאתה
 הוא ועוד לדרידה נמי
 מתיבין ^(ד) ור"ש אומר
 מומתין אוכלין ויש
 אכילין וזוהי הנהגתו

מאת אובלין כיצד
ממאת אובלין לאחר
בכילין ¹⁷ (הוא) ופגול
בקרשים קלים אינו
פיגול במנחה מטמא
ישא כאן שהיה לה
לא היתה לה שעת
היתה לה שעת הכושר
לפרקנהו הניחא להך
דשעיא ממאין נפרד
דאלא להך לישנא
פדין לפרקנהו השתא
דאי בעי פריק ליה
עון דאמר כל העומד
יא רבי שמעון אומר
אובלין הואיל והיתה
ריש לקיש אומר היה
על גב מערכתה הכי
עומדת לפדות היא
הימנה מצוה לפדותה
לפרות והא לן לפני
אין כוונתו וזה דבני

לְיָוֵם מֵאֵי מִטְמֵא טוֹמֵאת אוֹ
יִפְלֹג בְּדִידָה כְּמֵה דְּבָרִים אֵ
טְהוֹת בְּיוֹם מִטְמֵא טוֹמֵאת
יִינוּ מִטְמֵא טוֹמֵאת אוֹכְלִין לְ
לְבִין בְּקִדְשֵׁי קִדְשִׁים בִּין בְּקִדְ

י' בזהו לו שעת הכושר תיקשי ליה מן
בשר בחלב כגון שנתערבה קודם ביש
שקדישה: **הה"א** דפרה מטמא
זו הכי שיערי דאסקינא לרבי אוס
ייקה דאין מטמא דמנחה הימא

זאת אוכלין דאזכל שאי אחא יכול
שפיגיל דלא מקבלת טומאה אם
היא לה שעת הכושר וי"ל דאכלת
תו ואת בנו (חולין דף פא.) לענין
ס

ושור הנסקל ועגלה
 ופטר חמור ובשר ב
 מומאת אוכלין ר"ש א
 מומאת אוכלין ומודה
 שממזא מומאת אוכל
 שעת הכושר ואמר רב
 טעמא דר"ש ימכל הא
 שאתה יכול להאכילו
 אוכל שאי אתה יכול
 אינו קרוי אוכל והא
 שאי אתה יכול להאכ
 הכי בשר בחלב נמי
 שאתה יכול להאכילו
 כ"ר"ש בן יהודה אומר
 אסור באכילה ומותר
 בהנאה דהיינו אכל

קודש תהיון לי
ובש
תאכלו מה להלן א
בהנאה אף כאן א
בהנאה חדא ועוד קאט
יכול להאכליו לאחרים
היתה לו שעת הכושר
יש נותר בשהוא מטמא

לפני זריקה אינו מטמא
זריקה מטמא טומאת א
בין בקדשי קדשים ב
מטמא טומאת אוכלין
טומאת אוכלין לא ק
שעת הכושר כאן ע
הכושר היכי דמי דלא
דאקדשינהו במחובר ו
לישנא דאמר רבי א
טהורין אין נפדיה ש
דאמר אפילו טהורין נ
מיהא לא פריק וכיון
(ב) שמעי' ליה דרבי ש
לפדות כפדוי דמי דה
פרה מטמאה טומאת
לה שעת הכושר ואמת
ר' שמעון פרה נפדיה
השתא בשלמא פרה
השאם מצא אתרת נא
אלא הני מנחות מצוה
זריקה דמצוה למיזרקין
דאין מטמא טומאת או
אבל היתה לו שהות

מטמא מומאט אוכלין
ביום אבל היתה לו
קודם שיראה לזריקה
מומאט אוכלין יהא פני

ד'השטא דאיינר רבי און פאר אים
לומר דהוה אמינא שעת הכושר
למנחה שעת הכושר (קודם
די ווייזע דמנחה צווייזיקה. אי
מאז אונזער וואו שטאט נאך

עולה לרבי שמעון לא תטמא פשוט
להאכילנו לאחרים הוא כמו מנהג
הקדושים במחזור נמי לא היה
מזבח שמה אכילה ^(א) לאשכנח בזה
אולי שמה יוכל להאכילנו בזה
בניא חולין וזנה עולה דחשיב עו
שמיטה הראיה ואפילו לרבי ד
חשיב ליה שמיטה הראיה ופטר מש
אחר ואת גזי לר"ש ^(ב) נעין אלא
שמה יוכל להאכילנו לאחרים
דשמה אכילה מדי דהוה אטריי
שמיטה דשמיטה שמינה
וכוונת אולי שמה יוכל ^(ג) להאכיל
ומתע דא עמי וזונה מקרי
טומאה לר"ש על כרחך משום אכיל
מזבח דאי משום חיבת הקודש לחוד
לא הא לא מביא חיבת הקודש לשם
אכילה שמה יוכל להאכילנו לאחר
^(ד) דאי לא פיגל במזבח יטמא לר
טומאה אולי ואולי ויסיק לה ש
הטומאה קודם פיגול מדי שמתקן
בבלי דחיבת הקודש מכרתה ^(ה)
כמו שדמקדמה מפרש ^(ו) ^(ז) ^(ח) ^(ט)

דא"כ תיפוק ליה מש
נבילה אלא בששחטה וקא
ירידתה לנהל איתן אוסרתה וזמ
דאמר ערפתה אוסרתה נמי מנ
לתימר דקא סבר ר"ש עגלה בשחיט
כשירה דלדמירין כפ"ב דכרית
(דף סה.) חי נמי מעשרתה וערפ
מטרתה מדי נבילה דמוכח כס
מטאת העוף (נחמס דף עז.)

הקשה ה"ר אליעזר מ...

הדבקה נה ממעט ר"ש זמרחי
יכל אלף אסר סגה וצפרק
אסר (חולין דף וס) ממעט
מששמשון אף טריפה מכיו
דמכיו אשר יכל ואל אמר אסר
הסגה דווקא וי"ל דהכא כתיב מ
הסגול דשמעל לב רבני אפילו א
בצארלה הילק לא ממעט אלף אסר
הסגה אלס הם אשר יוד יד מ
ואו אשר אשר יכל סגה ואל כה
אל הילק אמרין כיו דווקא ד
נצילה: **בשר בחלב אסר**
באבילה וטור בהנאה בסוף
הסגר (חולין דף קטו): יליף א
אסור וצלה מהן דף ואסור הגז
מקו ואלה הדין טעמיה דר
סגר אין ג"ש למחלה וילפין מ
אף היתר סגה ואסר סגר א
ג"ש ואהי ק"ו אי נמי משוס ד
קרקע טריפה אציר נמי בקדש
שיטאו מן למחלוא דלאמר כפ
בסגה המקס (שם דף סז): דלס
בסגה וגלי קל וחומר דילפין
ממיה ורי שמשון דהכא ס
דפסטי קרקע טריפה מיר:

נאמר כאן אנשי קדש. וזו
וילך מקודש בזה מש
ומיירי בפסוק קודש כדאמר בפרק
שעה (פסחים דף כד.) ואסירי בהגדה
לומר דלא פליגי עם קודש מזהאי
פירג במנהג מטמא אובד
וקשיא לרבי אושעיא חימה למת
בחלב הוחל ויהיה לה שם הכשר
ואחרי ציל וי' הוי גומא לא
קמא (דף עו.) יפה: **והא** ין
מאי שניא פירג במנהג דמטמא

ו א מיי פ"ח מהל' קומאם
אזעלן ה' סה:
ב מיי שס וזרען ועין דבית:
ג מיי שס:
ד מיי פ"ח מהל' פרה אדומה
ה מיי:
ו מיי שס הלי:
ז מיי פטיו מהל' פסוקי"ת
ח מיי:
ט מיי:

אומלץ ופיטול חיבת והא
ליש: ב) ליה הא: ג) קליס
דמצוה:

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]